

Anskuelse derom. Saameget er imidlertid sikkert, at man vil gjøre Regning uden Væert, hvis man indbilder sig at kunne faae denne Afgift ud af samtlige fremmede Papirer; som findes her i Landet. Der er ganske vist i saa Henseende paalagt adskillige Forpligtelser; men jeg troer det ikke muligt ved Hjælp af dem at indbringe den Afgift. Jeg troer, at Lovforslaget til sine mange øvrige Mangler ogsaa fører den, at det i den højeste Grad frister til og letter Clustoner og Besvigelser.

Man har villet paalægge Mæglerne en vis bestemt Forpligtelse til at iagttage, at fremmede Pengeeffecter ikke omsattes her i Riget uden at være forsynede med Stempel. Nu tvivler jeg egentlig paa, at det fortrinsviis kan siges at være just Mæglerne, der foretage disse Omsætninger; der er i alt Fald en Klasse Forretningsfolk, der driver større Omsætninger i Papirer end Mæglerne; men disse see i alt Fald meget ofte slet ikke de Varer, hvorom de handle. En Mægler faaer i Commission af A at sælge et vist Quantum Varer, og han sælger dem til B ved en Slutteddel, uden selv at have seet Varerne; og paa Obligationer kan han ikke engang tage Prøver, som Tilfældet er med Kaffe, Thee eller Sukker, saa at det Forhold meget let kan indtræde, at en Mægler kan omsætte Hundreetusinder, ja Millioner i Papirer, uden at han seer dem. At forlange, at han ved hver enkelt Transaction, han foretager, skal forvisse sig om Stempelningen, synes mig et Indgreb i Forretningens Frihed, som man ikke uden særdeles Nødvendighed skal foretage. Jeg antager, at den Grund, hvorfor man har udsøgt Mæglerne, er, at de staae i et vist Forhold til det Offentlige, idet de beffikkes og faae Bestalling paa en særegen høitidelig Maade; det forekommer mig nu rigtignok, at denne Mæglerbestikkelse efterhaanden ganske har tabt sin Charakter, og at det i Grunden meget lidt stemmer med den Frihed i de commercielle Forhold; som nu overalt gjøre sig gjældende, at der findes et saadant vist Antal af udnævnte statsbestaltede Folk i Handelsverdenen. Det vilde vist være meget rigtigere, om denne Mæglerbestikkelse saldt bort, at det Hele blev henvisst

til den Næringsfrihed, der forøvrigt finder Sted i de fleste Forhold af Handelen, og at man ad andre Veie søgte den fornødne Garantier. Men under alle Omstændigheder skjønner jeg dog ikke, at den Bestikkelse, som det Offentlige endnu giver Mægleren, kan indeholde den fornødne Hjemmel til at paalægge ham en Byrde som denne, en Forpligtelse, som han i mange Tilfælde ikke vil være istand til at efterkomme. Dog, dette er det Mindre; Hovedsagen er selve den paatænkte nye Bestatning. Det forekommer mig, at, dersom det virkelig er nødvendigt for Staten, saaledes som det er sagt, at skaffe alle de Indtægtskilber tilveie, der paa nogen Maade kunne tilveiebringes, saa maa man først og fremmest lægge an paa at indrette sin Statsforvaltning paa en saadan Maade, at man ikke gjør smaallige Forsøg paa at udfylde de Huller, som Krigen og Freden have slaat i vor finantzielle Statshuusholdning. Intet er sletttere og mere skadeligt for den offentlige Credit, end naar man vil forsøge en saadan Stiklingsoekonomie, som denne Skattelov i Virkeligheden vil komme til at gaae ud paa. Der er ganske andre Veie, man i saa Henseende skal gaae. Dersom man anseer det for nødvendigt at drage en Indtægtskilde ud af Stempelafgiften, anvendt i det Hele taget paa courserende Pengeeffecter, Obligationer, Actier o. d. l., saa maa man ikke sige at tage vore egne med. Man maa saa have Mod til at gaae til den virkelige hederste Grænse, thi kun da bliver Skatten retfærdig. Der er en fuldstændig Urimelighed i, at Instituter eller Personer, der tilfældigviis idag have deres Formue anlagt i fremmede Papirer og imorgen i danske, skulle bestattes eller fritages for Bestatning, efterksom de tilfældigviis have fremmede eller ikke fremmede Papirer i det Dieblis, da Loven træder i Kraft. Jeg kan finde det forsvareligt fra Statens Side at sige: Vi underkaste samtlige Pengeeffecter en Stempelafgift, være sig fremmede eller ikke fremmede; men saaledes at drage et vist Antal af Obligationsbesiddere ud af Mængden og paalægge dem vilkaarligen en Afgift, som saa bliver en fuldstændig Liquidation af det hele Forhold til Staten — det er forkeert.